

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 197: Forslag til lov om foranstaltninger i medfør af De Forenede Nationers traktat af 24. september 1996 om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 17/3 99. Første behandling 6/4 99. Betænkning 4/5 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Forespørgsel nr. F 41:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om den danske forhandlingsstrategi op til den kommende forhandlingsrunde i WTO – specielt med hensyn til miljø, sundhed, forbrugerhensyn, arbejdstagerrettigheder og udviklingslande?«
Af Jørn Jespersen (SF), Margrete Auken (SF), Steen Gade (SF) og Jes Lunde (SF).

(Forespørgslen anmeldt 19/3 99. Fremme af forespørgslen vedtaget 25/3 99).

Begrundelse

Jørn Jespersen (SF):

Om kort tid går der en ny forhandlingsrunde i gang i verdenshandelsorganisationen WTO, og der er jo en lang række spørgsmål, der har stor betydning for både verdenssamfundet og de enkelte lande, som muligvis kommer til debat i

den forbindelse, og efter vores opfattelse i SF er der en række emner, som det er meget afgørende kommer til at indgå i den kommende forhandlingsrunde i WTO.

Jeg skal bare kort nævne nogle af overskrifterne for de områder, som vi synes det er meget væsentligt at få diskuteret.

Først er der spørgsmålet om miljø og miljøaftaler i forhold til den internationale frihandel. Her har vi i dag et relativt uafklaret forhold mellem miljøaftalernes status i forhold til WTO-reglerne, og derfor er det afgørende, at det spørgsmål indgår i den kommende forhandlingsrunde, så vi får skabt helt klare internationale retsregler og klare mekanismer, der sikrer, at der er et afklaret forhold mellem de multilaterale miljøaftaler og reglerne i WTO-handelsystemet.

Det er også afgørende, at vi får præciseret, hvordan forsigtighedsprincippet indgår i WTO-regelsættet, så vi på den ene side sikrer, at der er mulighed for, at lande kan fastsætte højere standarder inden for miljø og sundhed, og på den anden side også sikrer, at man ikke bruger sådanne regler til skjult protektionisme. Så en afklaring på det punkt er ganske afgørende.

Et andet punkt, der er meget vigtigt at få behandlet i den kommende runde, er spørgsmålet om arbejdstagerrettigheder. Der er jo ingen tvivl om, at der er en risiko for, at jo mere frihandel, man får, jo mere får vi et såkaldt »race to the bottom«, altså at landene konkurrerer på dårlige lønvilkår, dårlige arbejdsmiljøvilkår, dårlige forhold for lønmodtagerne generelt.

For at sikre at vi får en fair og retfærdig frihandel, er det afgørende, at vi får indført præcise regler for, hvilken beskyttelse lønmodtagere i de forskellige lande bør nyde som følge af WTO-reglerne, og at WTO-reglerne indrettes sådan, at det bliver en fair konkurrence og ikke en konkurrence på dårlige løn- og arbejdsvilkår.

Endelig er der spørgsmålet om den fattige verden, om de fattige ulandes vilkår.

Det er klart, at ulandene på sigt vil nyde godt af en liberalisering af verdenshandelen, men på den anden side må man konstatere, at den måde, som liberaliseringen hidtil har fundet sted på, har betydet, at ulandene i et stort omfang er blevet tvunget til at åbne deres markeder for vores varer, uden at vi tilsvarende har åbnet vores markeder for de varer, som de fattige ulande kan producere og konkurrere på. Vi har også set, at den rige verden har givet en række